

Eiland Texel, vroeg juni 2022

**'De hemel valt! De hemel valt!'
riep Chicken Little.**

En de hemel viel, en niemand luisterde, en alles was stil.

Een [speurtocht naar wetenschappelijke literatuur](#) met de zoektermen 'elektromagnetisch' + 'biologische effecten', levert het verbazingwekkende aantal van 76.400 onderzoeken op. Dat is meer onderzoeken dan voor de meeste andere milieubedreigingen. Maar de wereld draait door, ziende en toch blind, horende en toch doof -- stilte verwarrend met gemak, de oprukkende vlammen met een lichtende toekomst.

Op het Nederlandse eiland Texel, het meest zuidelijke van de boog eilanden die de Waddenzee van de Noordzee scheidt, haalde een grote broedkolonie zeevogels, Grote Sterns genaamd, vorige maand het nieuws door uit te sterven. Van de 7000 vogels die tot eind mei in natuurgebied De Petten nestelden, was er midden juni geen enkele meer over. 3000 vogelkadavers werden verzameld en de rest stierf alsnog of verliet hun nesten.

De correspondent die me dit nieuws stuurde, Antonia in Nederland, verwees me ook naar een [Nederlandse website](#) die alle zendmasten en antennes in het hele land bijhoudt. De catastrofe met de sterns werd toegeschreven aan 'vogelgriep', maar zij vermoedde dat er iets anders aan de hand was. Toen ik op deze website keek, schrok ik. De eerste 35 dode sterns bij De Petten werden gevonden op 29 mei 2022. Aan de rand van hun reservaat staan 3 zendmasten en wel feitelijk *in* het gebied wat de sterns bewonen. Volgens de website waren er zojuist 18 nieuwe 4G-antennes op de masten bijgeplaatst: 6 op 25 mei 2022 door Vodafone op een 25 meter hoge mast, en 12 op 29 mei 2022 door KPN op een 33 meter hoge mast. Het aantal frequentiebanden dat door die twee masten

werd uitgestraald, was van de ene dag op de andere gestegen van 5 naar 11.

Naast al die antennes *in* het reservaat, is er het feit dat De Petten aan de noordelijke rand ligt van een waterweg die de Noordzee van de Waddenzee scheidt. Een groot aantal antennes aan weerszijden van die waterweg -- de antennes in Den Helder in het zuiden en de antennes op Texel in het noorden -- zijn gericht op die drukke waterweg, die intensief wordt gebruikt door de schepen die er voortdurend doorheen varen. Volgens mijn onderzoek zijn er dus in totaal 105 4G-antennes binnen 11 kilometer van De Petten die er direct op gericht staan.

Verkeerden de Texelse grote sterns al in een slechte staat door alle straling waaraan ze de afgelopen jaren blootgesteld waren? En betekende de plotselinge toename van zowel het aantal antennes als het aantal frequentiebanden uiteindelijk hun dood?

Ik besloot dit verder te onderzoeken. Wat ik ontdekt heb, zowel in Nederland als daarbuiten, is consistent maar niet heel eenvoudig. Hier enkele grove uitkomsten:

- A. *Een plotselinge drastische toename van het aantal antennes en frequentiebanden waarvan de bron zich binnen een broedkolonie of op de grens ervan bevindt, is dodelijk. Broedende vogels kunnen de straling niet vermijden; ze moeten ofwel hun nesten verlaten of anders sterven.*
- B. *Het effect van antennes die op afstand op een broedkolonie staan gericht, is afhankelijk van de menselijke populatie. In een dunbevolkt gebied zenden de antennes weinig straling en weinig frequentiebanden uit, omdat maar weinig mensen ze gebruiken. Daarentegen worden zendmasten bij grote havens intensief gebruikt, zowel door bewoners als door schepen, en zenden ze maximale straling uit. Hetzelfde geldt voor antennes die gericht staan op intensief gebruikte scheepvaartroutes.*
- C. *Afstand heeft minder belang dan terrein- en masthoogte. De straling van een hogere zendmast gaat verder door. En als er niets anders is dan water tussen de mast en de vogelkolonie, reflecteert en versterkt het water het signaal en doet afstand er weinig toe.*
- D. *4G-masten zijn over het algemeen heftiger dan 5G-masten. Dit komt doordat 4G-masten hun straling in alle richtingen uitzenden, terwijl 5G-masten het grootste deel van hun straling in toegerichte stralen uitzenden, rechtstreeks op de mensen die 5G-telefoons in hun handen hebben.*

Laten we met deze uitkomsten in gedachten eens kijken naar nog een paar andere broedkolonies van grote sterns en zien wat er dit jaar met ze is gebeurd.

Een andere grote broedkolonie van grote sterns kwam iets later in het nieuws, en wel om dezelfde reden. Het betrof die in Waterdunen, helemaal aan de andere kant van Nederland, in de provincie Zeeland. Net als De Petten ligt het natuurgebied Waterdunen aan een drukke vaargeul bij de ingang van een drukke haven. Als grootste kolonie van deze vogels in Nederland, huisvestte Waterdunen 7000 paren sterns, die dit voorjaar vanuit Afrika kwamen gevlogen om te broeden. Maar op 24 juni 2022 werd gemeld dat daar de voorafgaande twee weken 4600 dode volwassen en jonge grote sterns zijn verzameld. Eind juni bestond ook deze kolonie niet meer.

Het natuurgebied bij Waterdunen heeft 318 intensief gebruikte 4G-antennes naar zich toe gericht staan vanaf afstanden tussen 0,8 en 13 kilometer. De meeste hiervan zenden elk apart tussen 1000 en 2000 watt straling uit. 46 van deze antennes zijn nieuw en werden in april, mei en juni 2022 op bestaande masten bijgeplaatst. Een mast van 17 meter op minder dan 3,2 kilometer van het strand van Waterdunen werd op 18 mei 2022 geüpgraded van 6 naar 12 antennes en van 2 naar 4 frequentiebanden. Een andere mast van 12 meter op dezelfde locatie werd op 22 juni 2022 geüpgraded van 6 antennes naar 18 en van 2 frequentiebanden naar 6. Aangezien grote sterns van vis leven, bevinden deze zendmasten zich binnen het foerageergebied van die kolonie.

Gebeurde hetzelfde met alle broedende grote sterns in Nederland? Nee. Op slechts 32 kilometer van Waterdunen lag een kleine, gezonde kolonie sterns in het natuurgebied Yerseke Moer. En van april tot juli, dus gedurende het hele broedseizoen van 2022, floreerde deze kolonie en werden er geen dode vogels gevonden. Anders dan De Petten en Waterdunen ligt dit reservaat op een relatief geïsoleerde plek, niet in de buurt van een grote haven en niet aan een vaargeul. Een totaal van 35 4G-antennes staat gericht op dit reservaat op afstanden tot aan 13 kilometer. Sinds april zijn er slechts twee van deze antennes toegevoegd.

Evenzo in Frankrijk waren er met twee zeer grote kolonies sterns twee totaal verschillende ervaringen. In het natuurreservaat Platier d'Oye bij de haven van Calais begon in april een kolonie van 3000 grote sterns met broeden. De eerste 100 dode vogels werden op 20 mei ontdekt en binnen een paar weken was de kolonie bijna volledig uitgeroeid. De situatie bij Platier d'Oye is vergelijkbaar met die in het noorden op Texel, want in de maanden mei en juni werden er tientallen nieuwe 4G en 5G-antennes nabij het reservaat toegevoegd. Er werden 3 nieuwe 4G-antennes en 6 nieuwe 5G-antennes bijgeplaatst op een bestaande zendmast van 28 meter aan de rand van het reservaat. Nog eens 6 nieuwe 4G-antennes en 6 nieuwe 5G-antennes werden bijgeplaatst op een bestaande mast van 43 meter ongeveer 3 kilometer naar het zuidoosten. Dan werden nog eens 6 nieuwe 4G-antennes en 6 nieuwe 5G-antennes bijgeplaatst op een bestaande mast van 29 meter ongeveer 3 kilometer naar het oosten. Op het moment van schrijven zit er het ontstellende aantal van 355 antennes van alle soorten op 26 masten op 13 locaties, variërend van 3 tot 77 meter hoog binnen een afstand van ongeveer 6,5 kilometer tot dit natuurreservaat.

Binnen een nog grotere kolonie -- de grootste broedkolonie grote sterns in Frankrijk -- was er geen ziekte tijdens het broedseizoen van 2022. Dit gebied wordt de Polder van Sébastopol genoemd en bood onderdak aan enkele duizenden paren broedende vogels. Maar net als het Yerseke Moer ligt het op een geïsoleerd eiland met weinig menselijke bewoners. Het grondgebied van het eiland is grotendeels voorbehouden aan parken, natuurgebied en bezoekersaccommodatie. Geen van de antennes op de twee zendmasten een kleine kilometer ten westen van de Polder staat erop gericht. En hoewel er een groot aantal antennes is op 1,6 tot 6,5 kilometer afstand die direct op de Polder gericht staan, passeren er geen schepen voor de kust en worden die antennes weinig gebruikt, behalve door bezoekers van het reservaat die er de paden bewandelen.

Kijkend naar de details en de verschillende ervaringen bij de afzonderlijke broedkolonies van

deze vogels, verkruimelt het officiële verhaal dat wordt verteld. Hoe is de uitroeiing van zoveel van deze vogels in het bestek van een paar weken op zulke wijd uiteenliggende plekken te begrijpen? Volgens de vogelbeschermingsorganisaties is de vogelgriep zo besmettelijk dat die zich binnen enkele dagen onder de grote sterns in heel Europa verspreidt. Maar het is kennelijk *toch niet* zo besmettelijk dat een kleine kolonie sterns op 32 kilometer afstand eraan ontsnapt. Vogelgriep die in een paar dagen van het ene uiteinde van Nederland naar het andere gaat, maar niet tussen twee Nederlandse kolonies op 32 kilometer van elkaar -- en ook niet tussen de twee grootste kolonies in Frankrijk?

Blijkbaar vinden natuurbeschermingsorganisaties het ook niet vreemd dat in 2022 vogelgriep plotseling en voor het eerst a) de grote sterns doodt en b) tijdens het broedseizoen van de sterns optreedt. In tientallen jaren van toezicht op de grote sterns heeft vogelgriep ze nog nooit eerder waar ook maar ter wereld getroffen. En het is altijd een seizoensgebonden ziekte geweest, die alleen in de herfst en de winter voorkomt, en tot 2022 nooit eerder bij enige soort van wilde vogels in de lente en zomer heeft toegeslagen. De ziekte heeft ook nog nooit zoveel verschillende soorten wilde vogels tegelijk getroffen: sterns, meeuwen, kluten, jan-van-gents, steltlopers, zeekoeten, papegaaaiduikers, scholeksters, eenden, ganzen, grutto's, fazanten, eksters, zanderlingen, ooievaars, kraanvogels, pelikanen, reigers, zwanen, parelduikers, mussen, duiven, troepialen, uilen, aalscholvers, futen, strandlopers, kraaien, raven, sommige zeearenden, haviken, valken, gieren. Zowel de vogelorganisaties als de autoriteiten reageren slechts achteraf, door in beschermende overalls met maskers de kolonies te bezoeken en dode vogels te verzamelen. **Maar ze moesten eens beginnen met zich af te vragen wat de oorzaak van zo'n ongekeerde catastrofe zou kunnen zijn.**

Het lijkt geen twijfel dat de zieke vogels positief getest zijn op een virus genaamd H5N1. Maar wanneer elk testlaboratorium voortdurend fragmenten van dat virus vermeerdert in onnoemelijke aantallen PCR-tests, zouden we kunnen vermoeden dat de muren, de vloeren, de lucht, de apparatuur en het personeel in de testlaboratoria niet vrij van dit virus zijn. Halen we in de herinnering terug dat monsters van een geit en een kwartel en een papaja, die opgestuurd waren naar het Laboratorium voor Volksgezondheid van Tanzania, allemaal positief testten op COVID-19, dan zouden we de resultaten van PCR-tests, of het nu voor mensen of vogels of fruit is, met voorzichtigheid moeten beschouwen. Ja, zowel vogels als mensen worden ziek, en sterven ook, maar er is nog een andere voor de hand liggende factor die genegeerd wordt. De neiging voor alle ziekten de schuld te geven aan micro-organismen richt onze wereld te gronde.

Het is de ongecontroleerde bestraling van onze wereld die ons doodt en alle vogels uitroeit. Zowel 4G als 5G-antennes worden almaar sneller en in grotere aantallen opgesteld dan ooit tevoren; niet alleen op het land, zelfs op het zeeoppervlak. Overal waar offshore-windparken zijn, installeren de mobiele-telefoonbedrijven zendmasten op de platforms. Zeevogels zullen binnenkort niet alleen geen plaats meer hebben om hun eieren te leggen en hun jongen groot te brengen, ze zullen zelfs niet in staat zijn om op voedsel te jagen en hun jongen te voeden zonder bestraald te worden. Het grootste bedrijf dat zendmasten neerzet boven zeeoppervlak heet Tampnet. Hier is een kaart van al hun masten en dekkingsgebieden in de Noordzee en de Golf van Mexico:

<https://www.tampnet.com/coverage-maps>.

In 1918, op het hoogtepunt van de Spaanse griep, mislukten de pogingen van medische teams in Boston en San Francisco om de besmettelijke aard van de griep aan te tonen, en ze mislukten werkelijk volledig. Ze verzamelden slijmafscheiding uit de mond, neus, keel en bronchiën van zieke grieppatiënten in verschillende stadia van de ziekte en brachten die afscheiding over op de neus, keel en ogen van honderden gezonde vrijwilligers. Ze injecteerden bloed van zieke grieppatiënten bij gezonde vrijwilligers. Ze lieten gezonde vrijwilligers *neus aan neus* met ernstig zieke grieppatiënten zitten terwijl ze met elkaar praatten en vervolgens moest de patiënt vijf keer recht in het gezicht van de vrijwilliger hoesten. Geen van de vrijwilligers werd op wat voor manier dan ook ziek. Deze experimenten werden gepubliceerd in het *Journal of the American Medical Association*, het *Boston Medical and Surgical Journal* en *Public Health Reports*.

Ook paarden kregen griep, en bij pogingen om griep van het ene paard op het andere over te dragen deden zich dezelfde soort mislukkingen voor. Als resultaat van deze experimenten schreef luitenant-kolonel Herbert Watkins-Pitchford dat hij geen bewijs kon vinden dat griep ooit rechtstreeks van het ene paard op het andere werd overgebracht.

Menige wetenschapper heeft door de jaren heen vastgesteld dat griep -- of het nu bij mensen, paarden, vogels of varkens is -- een buitengewoon vreemde ziekte is. Niemand heeft bijvoorbeeld ooit uitgelegd waarom griep seizoensgebonden is. Of waarom griep epidemieën eindigen. Of waarom epidemieën zich buiten het seizoen niet verspreiden. Of waarom griep epidemieën in één keer exploderen over hele landen, en net zo wonderbaarlijk verdwijnen, alsof ze plots verboden zijn. Of hoe menselijke griep zich in slechts enkele dagen over de hele wereld kan verspreiden, en dat altijd heeft gedaan, zelfs eeuwen geleden toen er nog geen vliegtuigen, auto's, spoorwegen of stoomschepen bestonden. Er zijn minstens 23 wetenschappers -- waaronder Richard Shope, de wetenschapper die het griepvirus voor het eerst in 1931 identificeerde -- die door de jaren heen artikelen hebben gepubliceerd die de besmettelijke aard van griep in twijfel trekken en/of er een elektrische oorzaak voor suggereren.

Hoofdstukken 7, 8 en 9 van mijn in kritische zin belangrijke boek, [*The Invisible Rainbow: A History of Electricity and Life*](#) ('De onzichtbare regenboog: een geschiedenis van elektriciteit en het leven') zijn gewijd aan een volledig, gedetailleerd onderzoek van de geschiedenis van en wetenschap over griep. Hoofdstuk zestien, het langste hoofdstuk in het boek, is gedeeltelijk gewijd aan de effecten van elektromagnetische straling op vogels. Mijn voorstel zou zijn dat alle vogelbeschermingsorganisaties het boek aanschaffen en aandachtig lezen.

Arthur Firstenberg

Auteur, [*The Invisible Rainbow: A History of Electricity and Life*](#).

Administratie, Internationale Oproep om 5G op Aarde en in de Ruimte te Stoppen

Beheer, [*ECHOEarth \(Geen Mobiele Telefoons Hier op Aarde\)*](#)

Postbus 6216

Santa Fe, NM 87502

VS

telefoon: +1 505-471-129

info@cellphonetaskforce.org

28 juli 2022

De meest recente 44 nieuwsbrieven, waaronder deze, zijn te bekijken op de [pagina Nieuwsbrieven](#) van de Cellular Phone Task Force. Sommige nieuwsbrieven daar zijn ook beschikbaar in het Duits, Spaans, Italiaans, Frans en Noors. Bovenstaand artikel is als pdf te delen: [Vogels op het eiland Texel](#). [Delen op Facebook](#):

Ga om je te aan te melden naar www.cellphonetaskforce.org/subscribe of klik op deze link: